



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi  
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus  
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris  
succinctim complectens**

**Klinge, Konrad**

**Coloniae, 1570**

**VD16 K 1309**

2. Quare Christianus debeat humiliari.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29452**

us in orationem humilium &c. Superbum angelum de cœlo eiecit, Esai. 40. & Saul regem humilem elegit, 1. Reg. 15. Sed eo facto superbo & inobediente, humilis David in regem præficitur, 1. Reg. 16.

Secundò, debemus humiles esse semper, cò quia homo cinis & puluis est, & in puluerem redibit: ideò Deus ne homo extolleret sese, & altum saperet, dixit illi Gene. 3. Memento quòd cinis es, & in cinerem reuerteris. Hanc similitudinem Deus ipse de homine dixit, & non homo: quod Deus fecit propter vilitatem. Sicut enim cinis est res abiecta & vilis, quantumcumque fuerit de materia preciosa vel auro, vel lapillis preciosis vel cinamomo &cæt. & optimis herbis & rebus: sic homo etiam si se totum tegetet auro, annulis & catenis in supremo honore & dignitate, natura tamen mortalis, & miser, & nudus tandem in puluerem conuertitur, fit esca vermicibus &cæt. & nihil est superbus ornatus, nisi quod oculos pascit, sicut iactantia & sonus verborum aures &cæt. Hæc neminem beatificant, sed timor Domini & humilitas. Ideò dixit David 2. Reg. sexto: Ludam coram DOMINO, & vilior fiam, eroque humilis in oculis meis, Deindè cinis facilè dispergitur & non potest resistere vel modico flatui, Sic homo etiam vitro fragilior est, nec potest ex seipso resistere & vincere tentationem: cito infirmatur ex leui principio, & tunc statim cadit omnis superbia & elatio mentis. Ideò Propheta rogat Deum, vt dignetur dare hominibus, vt sciât & cognoscant sese, quod homines sint. Dicitur enim homo quasi de humo. Psalm. 9. Vt sciât Gentes, quoniam homines sunt, qui enim se semper agnoscit hominem, is non de facili in superbiam ruat, nec in avaritiam, nec inuidiam, aut iram. Non enim sese agnoscere hominem esse de limo terræ creatum nec nouissima sua vel suprema funera memorati, sæpe fons & causa est peccatorum & obliuionis Dei  
& extra



& extremi iudicij. Ecclesiast 7. Memorare nouissima tua & in æternum non peccabis &cæt. Iob 7. Quid est homo, quia magnificas eum? Et iterum: Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu, & sic repente præcipitas me? Tertio, quia cinis non potest redire ad statum suæ materiæ. nam cinis auri non redit iterum in aurum. eramus in prima creatione in originali iustitia aurum, sed facti sumus puluis per peccatum, & ex nobis non possumus reuerti in aurum: ideo solo Christi merito redimus ad regnum. Ideo in timore viuere debemus atque in humilitate, quia totum quod habemus & accipimus, ex immerita Dei misericordia est, 1. Cor. 4. Quid habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis? Ergo propter has rationes Deus assimilat cineri, ut cogitet se semper humiliari. Habet ergo vera humilitas tres gradus: Primus est, laudes & honores fugere, sicut Christus fugit, cum turbæ volebant ipsum regem facere, ut dicitur Ioan. 6. Sic Apostoli Paulus & Barnabas nolebant sibi immolari Act. 14. & Matthæi quinto iubet Christus, ut omnia opera nostra sic fiant, ut glorificent patrem nostrum, qui in cælis est, non inquit, ut vos gloriam vestram inde queratis, Christus enim sua miracula prohibebat publicari, ut documentum daret, nos fugere debere iactantiam & vanitatem, utque ipse esset nobis vera humilitatis exemplum, sicut patet de leproso, Matt. octauo. de duobus cæcis ab ipso illuminatis, Matt. 9. de muto & surdo sanato Lu. 11. de transfiguratione dixit, Nemini dixeritis visionem hanc &c. Mat. 17. Sic beata virgo dum salutatur ab angelo, humiliter se excusat Lu. 1. Secundus gradus, opprobria & contumelias æquanimiter tolerare Sic David cum malediceretur à Semei, 2 Regum 16. dixit seruo: Dimitte eum, ut maledicat iuxta præceptum Domini, si forte adspiciat eum Dominus &cæt, Psalm. 118. Bonum mihi, quia

Iob. 18.

Humilitatis gradus

I.

Gradus II.

KK 2

humi



humiliasti me. Non oportet respicere in illum, qui cōtumelias profert, sed in Deum, qui hoc sæpè ordinavit ad humiliandum nos, vt sic nobis malediceretur.

Ioan. 18. Sic iubet Petrū gladium mittere in vaginā, Nam inquit Calicē quem dedit mihi pater, non vis vt bibam ipsum? Sic ibant gaudentes apostoli, quoniam digni sunt habiti pro nomine Iesu contumeliam pati, Act.

Gradus 3. 5. Tertius gradus est, vilia officia non recusare. Lauit Christus pedes Apostolorum suorum, Ioann. 13 & Lucæ 22. Ego in medio vestrūm sum, sicut vnus ex vobis. Sic 1. Reg. 25. cū Abigail audiret quòd Dauid cam vellet ducere in vxorem, dixit: Ecce famula tua fit in ancillam, vt lauet pedes seruorum Domini mei. Qui ergo verè humilis est, non recusat subesse maiori, nec se præfert æquali, immò nec minori recusat subesse. Est igitur pessimum vitium hominis, superbia, vel amor sui ipsius, iactantia, inanis gloria, & ambitio, quam expressissimè prohibet scriptura Apostolica Gal. quinto. Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.

3. Tertiò, multi boni fructus sequuntur humilitatem, & primò, quòd tales accipiunt gratiā Dei. 1. Pet. 5. Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiā. Sic cantat virgo gloriosa Lucæ 1. quia respexit humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes: virginitas parū profuisset ei, nisi & humilitas coniuncta fuisset: contra superbas virgines & mulieres, amat Deus humiles: Deindè Deus mysterium sui sancti Euangelij, quòd per Christum accipimus remissionem peccatorum & salutem æternam, reuelat humilibus, & illis dat gratiam Spiritus sancti. Mat. 11. Confiteor tibi pater, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentib. & reuelasti ea paruulis. Et 1. Corinth. 1. Infirma mundi Deus elegit, vt confundat fortia, & 2. cap. inquit: Loquimur